

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou a komparací procesu, příčin a důsledků dekolonizace bývalých francouzských a britských kolonií v západní Africe, jmenovitě Senegalu a Ghany. Práce vychází ze zkoumání hypotézy, která zní: *Rozdílné systémy koloniální správy a jejich důsledky rozdílně ovlivnily charakter dekolonizačního procesu a postkoloniální vztahy mezi bývalými koloniemi a jejich vládci*. Stěžejním bodem výzkumu jsou faktory vycházející přímo z kolonií, a to systém koloniální správy, systém koloniálního vzdělávání, domorodé elity a politická mobilizace.

V rámci přiblížení teoretické roviny vychází práce z konceptů kolonialismu, dekolonizace a také neokolonialismu. Právě k neokolonialismu se vztahuje navazující výzkumná otázka, která se snaží zkoumat přítomnost a míru neokolonialismu v těchto africkými zemích v období prvních deseti let nezávislosti. Výsledky zkoumání poukazují na významné rozdíly v koloniální administrativě, které mají dopady na typ a chování domorodých elit, a tudíž i politickou mobilizaci a rozdílné přístupy předních politických vůdců k procesu dekolonizace.

V chronologické analýze procesu dekolonizace v období od konce druhé světové války až po získání nezávislosti jsou patrné rozdíly nejen v intenzitě a rychlosti procesu, ale také v přístupu senegalských a ghanských elit. Zatímco v Senegalu se dekolonizace po dlouhou dobu projevovala formou postupné evoluce vzájemného koloniálního vztahu s cílem udržet co nejvíce prvků francouzské přítomnosti, na straně Ghany byla co nejrychlejší nezávislost na Velké Británii vnímána jako jednoznačné řešení veškerých problémů v kolonii a koloniální administrativa byla pod tlakem domorodých protestů.

V kapitole věnující se postkoloniálnímu vývoji je patrné, že charakter vztahů Francie a Senegalu splňuje řadu podmínek neokolonialismu. Naopak na případu Ghany je i přes určitý vliv Velké Británie patrný vzdálenější a samostatnější přístup a vývoj.